

[Handelsministeren.]

hed skal stemme for, hvis de ikke er overbevist om, at det er saglig rigtigt at gøre det. Jeg håber da, at udvalgsbehandlingen vil gøre det muligt for fremskridtspartiets medlemmer at træffe deres afgørelse på et sådant sagligt grundlag.

Jeg skal dernæst vende mig mod energi-problemerne og de økonomiske problemer. Hr. Kjeld Olesen stillede sig noget tvivlende over for, om perspektiverne nu virkelig var så dystre, som regeringen havde fremstillet det, og efterlyste specielt en redegørelse for oliekrisens virkninger.

Hvad det sidste angår, vil jeg gerne gøre nogle få og foreløbige bemærkninger, knyttet til, at jeg i dag til morgen har fået oplysninger om udsigterne for vore oliebeholdninger ved udgangen af februar måned, altså 7-8 uger fremme i tiden, på basis af, hvad vi ved om lagerbeholdninger og tilførsler i denne kommende periode. Disse tal vil blive offentliggjort i dagens løb.

Jeg vil gerne sige, at disse oplysninger ikke giver anledning til noget lyssyn. For beholdningerne af råolie er situationen utilfredsstillende, og som det nu tegner sig, vil det være et problem, hvordan man skaffer råolie nok til at holde de tre danske raffinaderier fuldt beskæftiget på længere sigt.

For benzin er situationen nærmest lidt forringet under hensyn til, at vi går ind i en periode, hvor kørselsbehovet normalt vil være stigende. For gasdieselolie og for petroleum er situationen nogenlunde uændret. For fuelolie er den for så vidt også uændret, men det betyder, at den fortsat er absolut utilfredsstillende, idet lagerbeholdningerne fortsat befinder sig på et lavt niveau, og netop for denne oliekategori er indkøbsmulighederne ringere end for andre områder.

Disse tal tilsiger i sig selv klart og tydeligt, at de restriktioner på forbruget, som vi har, må opretholdes. Der er ikke noget i disse tal, der i sig selv giver anledning til at tro, at man uden videre kan begynde at spare mindre, end man hidtil har gjort.

Nu vil regeringen naturligvis overveje konsekvenserne af disse nye oplysninger, og regeringen vil overveje, hvilke muligheder vi har for at forøge anstrengelserne for at få købt fornøden råolie og i det hele taget sikre de størst mulige forsyninger, og der skal på tirsdag være møde i folketingets valutaud-

valg, hvor vi vil få lejlighed til at drøfte problemerne.

Hr. Erhard Jakobsen var inde på energi-problemerne og rejste spørgsmålet om, hvordan man kunne få mobiliseret Europas store kulreserver i stedet for olien. Jeg forstod, at hr. Erhard Jakobsen ikke ventede noget umiddelbart svar på dette spørgsmål her, men jeg skal give tilsagn om, at vi naturligvis i høj grad vil have det i erindring til den kommende energidebat.

Så skal jeg vende mig til de økonomiske forhold. Først vil jeg gerne sige — også i anledning af hr. Kjeld Olesens og andres spørgsmål — at en vurdering af de økonomiske udsigter fra det økonomiske sekretariat vil foreligge, sådan at den kan tilstilles det politisk-økonomiske udvalg inden ugens udgang.

Jeg skal her kun gøre nogle få bemærkninger om det. Vi må mene, at der fortsat i den nærmeste fremtid vil være et efterspørgselspres i vor økonomi, selv om der pletvis kan opstå øget ledighed på grund af oliemangel eller andre konkrete årsager, og derfor er det nødvendigt, at der nu fastholdes en stram politik. Men det er nok sandsynligt, at presset vil være aftagende i årets løb, og det kan tænkes at slå over i sin modsætning. Det er jo sådan, at man ganske længe har ventet, at der i sidste halvdel af 1974 ville komme en afdæmpning i den internationale konjunktur, og disse forventninger er jo blevet styrket af de virkninger, oliekrisen har i Vesteuropa. Alle de vesteuropæiske lande får en svækkelse af deres betalingsbalance, og der træffes stadig skrappe foranstaltninger til bekæmpelse af inflation. Derfor er det vigtigt, at vi sørger for, at de danske erhvervs konkurrenceevne, både på det danske hjemmemarked og ved eksporten, ikke forringes i løbet af det kommende halve år og videre frem. Det kan ikke nytte at trøste sig, som f. eks. hr. Gede gjorde i går, med, at olien jo også stiger i andre lande. Ja vel, men vi er for det første mere afhængige af olie end andre lande, for det andet har vi jo i forvejen den situation, at vi har et stort underskud på betalingsbalancen, og forholdet mellem import og eksport i 1973 var jo, ikke mindst for industrieksportens vedkommende, i virkeligheden på ingen måde bare nogenlunde tilfredsstillende. Havde vi ikke fået de store EF-fordele, så